

жливо варто посилити вимоги до оцінювання їх знань, активізуючи відому ще з радянських часів методу відпрацювання пропущених занять і не допуску до іспитів, скажімо, із низьким балом (менше 10).

Отож, вивести «золоте» правило студентоцентризму у системі забезпечення якості освіти не-реально з теоретичної, і не потрібно – із практичної точки зору. Ця система дуже рухлива, характеризується змінюваними внутрішніми зв'язками, тому будь-які необґрунтовані, навіть амбіційні цілі не сприятимуть підвищенню якості освітніх послуг. Успішність – це поєднання можливостей викладача презентувати компетенції із бажанням студента їх засвоїти.

*Кірданов М.Г., к.е.н.,
доцент кафедри обліку підприємницької діяльності*

НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ В РЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

Студентоцентризм – це орієнтування освітнього процесу на особистість і потреби студента через створення сприятливих умов для навчання і розкриття потенціалу студентів.

Студентоцентризм не є самоціллю. Його мета – повноцінна реалізація компетентнісного підходу в освіті.

Компетентнісний підхід ставить наголос не на змісті, а на результатах навчання і втілюється у компетенціях, які є здатністю фахово і зацікавлено виконувати професійні обов'язки.

Компетенція є єдністю трьох складових:

- 1) знання і розуміння об'єкта діяльності;
- 2) вміння дієво і оптимально застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях;
- 3) особистісні якості (переконання, установка на самореалізацію, ціннісні орієнтації).

Отже, студентоцентризм має забезпечити набуття знань, умінь, особистісних якостей і мотивацій, які сформулюють висококласного фахівця, створять підґрунтя для самореалізації людини, гарантуватимуть затребуваність потенціалу особистості, усвідомлення нею своєї власної значимості [1].

Таких результатів можна досягти через осмисленість сприйняття і засвоєння студентами навчального матеріалу, формування у студентів здатності самостійно, нестандартно, творчо застосовувати одержані знання при розв'язанні прикладних завдань.

Які навчально-методичні підходи сприятимуть наданню процесу навчання студентоцентрованого характеру?

1. Скорочення кількості навчальних дисциплін через їх інтеграцію. Забезпечить системність знань, розуміння цілісного і причинно-наслідкового характеру явищ і процесів.

2. У навчальних програмах дисциплін залишити теми, які є найсуттєвішими для даної дисципліни. Забезпечить можливість кращого роз'яснення тем і їх кращого засвоєння, розуміння сутності об'єкта вивчення.

3. Навчальні завдання до тем повинні бути аналітичного, за можливості – проблемного, характеру. Студенти мають виконувати завдання самостійно; викладач пояснює лише алгоритм роботи. Навчальні завдання бажано складати за варіантами для роботи студентів малими групами або індивідуально.

4. Контроль засвоєння навчального матеріалу здійснювати через письмові контрольні роботи тестового або розрахункового (аналітичного) характеру. Усне опитування проводити під час захисту навчальних завдань для з'ясування розуміння студентом сутності теми, рівня системності у засвоєнні матеріалу.

5. Заохочувати студентів самостійно підбирати проблемні практичні ситуації для їх використання як навчальних завдань.

6. Надавати студентам можливість формування індивідуального аналітичного завдання з наступною презентацією і захистом результатів.

Література

1. Вахтина Е.А., Артюхина А.И. Студентоцентрический аспект реализации компетентностного подхода в ВУЗе // Известия Волгоград. ГТУ. – 2012. – №9, том 11. – С. 31–32.
2. Клочек Г. Наука освіти // ІАТ «Дзеркало тижня». – 2015. – №44–45.